

Dosarul nr. 1ra-916/2016
Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui

***Talpă Ion Tudor**, născut la 23.09.1991,
originar și locuitor în s. Taxobeni, r-nul
Fălești,*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.11.2015 - 02.12.2015;

Instanța de apel: 22.12.2015 - 25.01.2016;

Instanța de recurs: 29.03.2016-27.04.2016;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Militare din 02 decembrie 2015 Talpă Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal la 3(trei) ani și 6 (șase) luni închisoare.

Conform art.90 Cod penal executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani.

2. Pentru a se pronunța cu sentința, instanța de fond a constatat că, în noaptea de 30 spre 31 mai 2014 aflîndu-se în parcul s.Sculeni, raionul Ungheni a găsit o gentuță în care se aflau două carduri bancare cu plicuri PIN, emise de Banca Comercială „Moldindconbank” S.A. pe numele deținătorilor Carabulea M. și soția acestuia Carabulea A. și 200,00 lei românești echivalentul a 856,00 lei MD potrivit ratei oficiale de schimb a Băncii Naționale a Moldovei (BNM) la 31 mai 2014. În continuare, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, la 31 mai 2014, ora 17.39 min. prin bancomatul „ATMBS UNIC” al

B.C. "Banca Socială" S.A., instalat în apropierea Magazinului Universal Central „Unic" din mun. Chișinău, a utilizat cardul bancar a deținătorului Carabulea A. și a retras de pe acest card banii în sumă de 900,00 lei. În aceeași zi, în același loc, la 31 mai 2014, ora. 17.41 min. Talpă Ion a utilizat cardul bancar a deținătorului Carabulea M. și a retras de pe acest card banii în sumă de 6500,00 lei.

În rezultatul acțiunilor criminale ale lui Talpă Ion, lui Carabulea A. și Carabulea M. le-a fost cauzat prejudiciul material în mărime totală de 8256,00 lei, ceea ce constituie proporții considerabile.

2.1 De către organul de urmărire penală inculpatul Talpă Ion, a fost pus sub învinuire pentru faptul că în perioada de la 20 august 2010 pînă la 27 iunie 2014 a efectuat studiile la Academia Militară a Forțelor Armate "Alexandru cel Bun", avînd statut de militar și deținînd gradul militar de soldat. Talpă Ion, aflîndu-se în concediu de stimulare pe un termen de 3 zile, de pe data de 30 mai 2014 pînă la data de 01 iunie 2014, în noaptea de 30 spre 31 mai 2014, în s. Sculerii r-nul Ungheni, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor atlei persoane și folosindu-se de faptul că automobilul de modelul "Ford Focus" cu n/î UN AY 964, care îi aparține lei Carabulea M., locuitor al s. Sculeni r-nul Ungheni, parcat lîngă domiciliul acestuia nu era încuiat, a pătruns în salonul automobilului menționat și a sustras o geantă (borsetă) la costul de 50,00 lei, cu banii în sumă de 30 000,00 la MD, 9800,00 lei RO echivalentul a 41 944,00 lei MD potrivit ratei oficiale de schimb a Băncii Naționale a Moldovei (BNM), 800,00 dolari SUA echivalentul a 11056,00 lei MD potrivit ratei oficiale de schimb a BNM, 400,00 Euro echivalentul a 7532 lei MD potrivit ratei oficiale de schimb a BNM, 8000,00 ruble rusești echivalentul a 3120,00 la MD potrivit ratei oficiale de schimb a BNM, ceea ce constituie suma de 101052,00 lei.

Instanța de fond a considerat necesar de a exclude acest episod din învinuire, deoarece nu și-a găsit confirmare nici la urmărirea penală, nici la cercetarea judecătorească recalificînd acțiunile inculpatului Talpă Ion din art. 186 alin.(5) Cod penal în baza art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal.

3. Nefiind de acord cu sentința, procurorul a depus apel solicitînd casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Talpă Ion să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(5) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă de 8 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În susținerea apelului a invocat că instanța greșit a ajuns la concluzia că fapta infracțională prevăzută de art. 186 alin.(5) Cod penal nu și-a găsit confirmarea recalificînd acțiunile inculpatului Talpă Ion din prevederile acestei legi pe art. 186 alin.2 lit. d) Cod penal. Instanța a ajuns la concluzia dată, reieșind din declarațiile inculpatului Talpă Ion, care urmau a fi apreciate critic de către instanță deoarece

acesta nu poartă răspundere pentru depoziții false, iar vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate prin rechizitoriu a fost dovedită prin declarațiile părții vătămate și a martorilor audiați.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2016, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului și menținută sentința.

4.1. Instanța de apel a concluziona că instanța de fond corect a încadrat acțiunile inculpatului Talpă Ion în baza art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal și nu a reținut ca plauzibile argumentele invocate de către acuzare cu privire la faptul că instanța de fond a emis o sentință ilegală, neapreciind toate probele conform art.101 Cod de procedură penală, or, instanța de fond a examinat cauza minuțios, multilateral, sub toate aspectele și în baza tuturor probelor administrate, justificat a concluzionat că fapta inculpatului Talpă Ion întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, și nu de art. 186 alin.(5) Cod penal care nu și-a găsit confirmare.

La concluzia menționată supra instanța de apel a reieșit din cumulul de probe cercetate suplimentar în cadrul ședinței instanței de apel și anume din *declarațiile inculpatului Talpă I., a părții vătămate Carabulea M., a martorilor Carabulea S., Cebotari R., Soltîs S., Cojocaru V., Puțintică A., și materiale cauzei inclusiv:*

- *procesul-verbal de examinare a Web site-urilor din 09.07.2014* privind rata oficială de schimb a valutei străine, stabilită de BNM la situația de 30.05.2014 prin care se constată proporțiile în lei moldovenești a RON-ilor românești (f.d. 16-18);

- *procesul verbal de ridicare din 21.07.2014 a imaginilor foto*, aferente tranzacției privind extragerea numerarului din 31.05.2014, prin care se constată extragerea banilor de pe cîrdurile bancare (f.d.23);

- *informația oficială nr.00/20/03/1 -4.12-030/1348 din 02.04.2015* parvenită de la BC „Moldindconbank ” SA. privind tranzacția efectuată prin intermediul cîrdului bancar a posesorului Carabulea A.(f.d. 36);

- *imaginile foto aferente tranzacției privind extragerea numerarului din 31.05.2015* (f.d.26-27).

- *procesul verbal privind efectuarea experimentului în cadrul urmăririi penale din 01.08.2014*, care atestă că în regiunea domiciliului părții vătămate și în raza locului de muncă al ultimului acționează antenele cu numerele după cum urmează: 3G/CID14911/LAC2 și 3G/CID14910/LAC 2(f.d.37), proba ce nu confirmă vinovăția lui Talpă Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(5) Cod penal, dar confirmă declarațiile părții vătămate că în acea seară a venit în stare de ebrietate acasă și a doua zi a stabilit că-i este sustrasă borseta în care erau bani, or inculpatul nu a recunoscut furtul întregii sume, ci doar cele retrase de pe card;

- *lista apelurilor telefonice la/de la tel.63089121, ce-i aparține lui Talpă I. T. se atestă că dînsul s-a aflat în raza dată, deși acesta nici nu neagă faptul dat, însă distanța de la parc și pînă la domiciliul părții vătămate fiind mică, antena telefonului inculpatului se stabilește în aceeași arie, dar această probă nu confirmă acuzația adusă de comiterea furtului în proporții deosebit de mari (f.d.55-122);*

- *procesul verbal de cercetare la fața locului din 18.09.2015 (f.d. 160);*

- *confirmarea nr.87 din 03.11.2015 parvenită de la Primăria comunei Sculeni Ungheni, prin care se constată că lumina stradală din parcul de odihnă a satului Sculeni nu funcționa, nu se confirmă sau infirmă vinovăția lui Talpă Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit.d) Cod penal, și acest fapt nu denotă că declarațiile lui Talpă Ion privind faptul găsirii borsetei în care se aflau 200 roni românești și 2 cîrduri bancare cu PIN nu sunt veridice și urmează a fi apreciate critic (f.d. 168);*

- *extrasele din ordinele comandantului (rector) al Academiei Militare a FA nr. 104 din 30.05.2014, 205 din 02.06.2014 privind aflarea studentului Talpă I. T. în concediu de stimulare nu confirmă vinovăția acestuia de comiterea infracțiunii incriminate pe art. 186 alin.(5) Cod penal, dar stabilește versiunea acestuia de aflare a dînsului în acea perioadă în concediu de stimulare(f.d. 195-196);*

- *tabelul nominal pentru apelul de seară pentru luna mai 2014 compania 2 de învățămînt Academia Militară (f.d.216-219);*

- *copia biletului de concediu eliberat pe numele studentului Talpă I. pentru perioada de 30.05.2014-01.06.2014(f.d.220), confirmă declarațiile lui Talpă Ion date în cadrul cercetării cauzei penale, prin care se stabilește versiunea acestuia de aflare a dînsului în acea perioadă în concediu de stimular.*

Colegiul penal a reținut că:

- *instanța de fond corect a menționat precum că din probele materiale anexate de către acuzator rezultă că inculpatul Talpă Ion prin declarațiile sale confirmă că banii din automobil nu i-a sustras și gentuța a găsit-o în parc, fiind în ea două carduri bancare si 200.00 RON pe care i-a schimbat in lei moldovenești, iar banii de pe card i-a sustras, or faptul sustragerii gentuței anume din automobilul părții vătămate care nu era încuiat nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată;*

- *declarațiile inculpatului nu au fost combătute nici la urmărirea penală, nici în ședința de judecată și nici în ședința instanței de apel, din care considerent nu poate fi reținut argumentul invocat de către acuzare cu privire la aprecierea critică a declarațiilor date de inculpat;*

- *pe parcursul judecării cauzei penale nu s-au constatat circumstanțe, care ar putea provoca dubii în veridicitatea declarațiilor inculpatului, deoarece în cadrul urmării penale și în cadrul cercetării judecătorești acesta a dat aceleași declarații;*

- nici declarațiile martorilor acușării nu au confirmat faptul că inculpatul a sustras borsetă din automobilul părții vătămate, ori partea vătămată în ședința instanței de apel a comunicat că inculpatul nu a recunoscut că a luat bani, doar ceea ce a găsit, și de pe carduri, mai mult, a comunicat că gentuța a fost sustrasă din mașină, dar nu știe de către cine;

- instanța de fond legal și întemeiat a apreciat probele cercetate în ședința de judecată, prin care nu s-a constatat faptul sustragerii de către inculpatul Talpă Ion din gentuța în care erau sumele invocate de parte vătămată și anume o geantă (borsetă) la costul de 50,00 lei, cu banii în sumă de 30 000,00 la MD, 9800,00 lei RO echivalentul a 41 944,00 lei MD potrivit ratei oficiale de schimb a Băncii Naționale a Moldovei (BNM), 800,00 dolari SUA echivalentul a 11056,00 lei MD potrivit ratei oficiale de schimb a BNM, 400,00 Euro echivalentul a 7532 lei MD potrivit ratei oficiale de schimb a BNM, 8000,00 ruble rusești echivalentul a 3120,00 la MD potrivit ratei oficiale de schimb a BNM, ceea ce constituie suma de 101052,00 lei;

- din declarațiile date de către partea vătămată Carabulea M., martorul Carabulea S., fiica părții vătămate și alți martori, s-a constatat că despre locul depozitării banilor în automobil se cunoștea de mai mulți săteni, iar partea vătămată a confirmat faptul că din saltarul din torpedoul automobilului nu au fost sustrași bani, ceea ce confirmă cu certitudine faptul că infractorul cunoștea despre locul aflării banilor de sub bancheta pasagerului ce îi aparțineau părții vătămate.

- instanța de fond corect a constatat că din celelalte probe acumulate nu reiese faptul că banii în sumă de 101052,00 lei au fost sustrași anume de inculpatului Talpă Ion, ceea ce nu confirmă furtul din automobil de către acesta.

Instanța de apel a menționat că conform art.8 alin.(3) Cod procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, intuitului, inculpatului, în așa mod, instanța de fond legal și întemeiat a efectuat recalificarea acțiunilor inculpatului Talpă Ion de pe art. 186 alin.(5) Cod penal, pe art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal.

La stabilirea felului și măsurii de pedeapsă, instanța de apel a conchis că instanța de fond a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75, 76, 77 și 90 Cod penal, fiindu-i aplicată inculpatului o pedeapsă corectă, echitabilă și legală, nefiind rațională aplicarea unei pedepse privative de libertate or, reieșind din circumstanțele constatate pe parcursul cercetării judecătorești, cât și din raportul de cauzalitate dintre gravitatea infracțiunii și urmările prejudiciabile survenite, aplicarea pedepsei privative de libertate este mult prea aspră și neproportională

faptei comise de inculpat, nefiind reținut în acest sens și argumentul acuzării cu privire la corectarea inculpatului fiind posibilă doar prin izolarea lui de societate

5. Împotriva deciziei menționate recurs ordinar declară procurorul, care invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului a invocat că, instanțele greșit a ajuns la concluzia că fapta infracțională prevăzută de art. 186 alin.(5) Cod penal nu și-a găsit confirmare, totodată greșit încadrând acțiunile inculpatului Talpă Ion în baza art. 186 alin.2 lit. d) Cod penal. Instanțele de fond au ajuns la concluzia dată, reieșind din declarațiile inculpatul Talpă Ion, care urmau a fi apreciate critic deoarece acesta nu poartă răspundere pentru depoziții false, iar vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate prin rechizitoriu a fost dovedită prin declarațiile părții vătămate și a martorilor audiați, cât și materialele cauzei.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, se invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar.*

Raportînd norma nominalizată la situația în cauză, Colegiul penal constată că nici unul din temeiurile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezentei erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Totodată Colegiul relevă că, de fapt, recurentul critică aprecierea probelor administrate la dosar, mai mult ca atît, acesta repetă și motivele apelului care a fost depus de același autor, invocate la pct. 3 a prezentei decizii, la care instanța de apel și-a expus opinia argumentat la pct.4.1 din decizie.

La soluționarea cauzei, instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat cauza sub toate aspectele, probele prezentate de părți verificîndu-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, și în mod întemeiat a menținut sentința prin care acțiunile inculpatului au fost reîncadrate de la art.186 alin.(5) Cod penal la 186 alin.(2) lit. d) Cod penal .

Instanța de apel a stabilit că partea acuzării nu a prezentat probe pertinente și concludente, care, în ansamblu cu circumstanțele cauzei ar dovedi vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(5) Cod penal.

Potrivit prevederilor art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală instanța de apel a făcut o analiză amplă a probelor acumulate în cauză, argumentînd detaliat respingerea probelor ce au fost administrate în suportul învinuirii aduse inculpatului în prezenta cauză. Toate probele prezentate au primit o apreciere la justa valoare, concluziile făcute rezultă din materialul factologic acumulat în cauză și descrise la pct.4.1 a prezentei decizii.

Argumentele recurentului cu privire la aprecierea unilaterală a probelor nu au nici un suport legal, or potrivit prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, *concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri; toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.*

De asemenea, recurentul a făcut trimitere la declarațiile părții vătămate și la alte probe din dosar. În virtutea celor menționate, Colegiul penal constată că instanța de apel, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, în decizia sa, expres s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, le-a verificat, făcînd o analiză amplă și minuțioasă, a indicat din care motive nu a admis probele la care se referă recurentul, a apreciat probele la justa valoare, legal și întemeiat menținînd sentința.

Prin urmare, motivele aduse de către recurent, precum că instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar ține de starea de fapt și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs prevăzute în art.427 Cod de procedură penală.

Mai mult, aceste motive au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au adus la pronunțarea deciziei. O nouă reapreciere a probelor în modul propus de autorul recursului nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în recurs se verifică numai chestiunile de drept.

Instanța de recurs remarcă că, procurorul nu a prezentat careva probe noi, suplimentare, în favoarea acuzării, iar în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile omului, sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcției lui procesuale (art.51, 53, 320 Cod de procedură penală).

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărîrea *Capecan contra Belgiei* din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în materie penală, problema administrării probelor trebuie să fie abordată prin prisma art. 6 § 2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

În speță, instanțele de fond corect au conchis că declarațiile inculpatului nu au fost combătute nici la urmărirea penală, nici în ședința de judecată și nici în ședința instanței de apel, acestea fiind consecutive din care considerent nu a fost reținut argumentul invocat de către acuzare cu privire la aprecierea critică a acestora;

De asemenea, declarațiile martorilor acuzării nu au confirmat faptul că inculpatul a sustras gentuța din automobilul părții vătămate, ori partea vătămată a comunicat că inculpatul nu a recunoscut că a luat banii, doar ceea ce a găsit de pe carduri și că gentuța a fost sustrasă din mașină, dar nu știe de către cine, declarații date de către ultimul atît în cadrul instanței de fond cît și cea de apel. Din declarațiile martorilor acuzării constatîndu-se și faptul că despre locul depozitării banilor în automobil se cunoștea de mai mulți săteni.

Procurorul de asemenea nu a prezentat careva cereri sau demersuri întru prezentarea unor probe noi și confirmarea vinovăției inculpatului conform rechizitoriului, prin urmare acesta avînd un rol pasiv.

Totodată, Colegiul va menționa și faptul că partea vătămată în cadrul instanței de fond a declarat: ” ...banii erau într-o sacoșă...., nu țin minte ce am făcut cu banii, cînd am discutat cu Talpă el a recunoscut doar banii de pe card, referitor la ceilalți bani nu a recunoscut...., inculpatul nu mă cunoaște, el nu avea de unde să știe unde țin eu banii...., nu pot spune că banii erau în mașină, ei puteau fi sustrași și în altă parte... ” (f.d.91, 91 verso, v.1).

Astfel, din declarațiile părții vătămate se conchide incertitudinea faptului că, banii în sumă de 30 000,00 la MD, 9800,00 lei RO echivalentul a 41 944,00 lei MD potrivit ratei oficiale de schimb a Băncii Naționale a Moldovei (BNM), 800,00 dolari SUA echivalentul a 11056,00 lei MD potrivit ratei oficiale de schimb a BNM, 400,00 Euro echivalentul a 7532 lei MD potrivit ratei oficiale de schimb a BNM, 8000,00 ruble rusești echivalentul a 3120,00 la MD potrivit ratei oficiale de schimb a BNM, ceea ce constituie suma de 101052,00 lei erau în gentuță sau în sacoșă, la UP acesta declară ca banii sus menționați erau în sacoșă, în sacoșă păstra și gentuța cu cardurile bancare și bani (f.d.15,21,v.1), de asemenea prin declarațiile acestuia (f.d.157 verso la UP) se confirmă ca banii erau în gentuță, iar cardurile în aceeași gentuță în buzunar separat. Prin urmare nu se exclude faptul că gentuța a fost sustrasă de altcineva, luați banii, nefiind observate și cardurile din buzunarul separat, fiind ulterior aruncată gentuța și găsită de inculpatul Talpă Ion.

Generalizînd cele expuse mai sus, Colegiul penal conchide în mod convingător, că partea acuzării în susținerea apelului nu a îndeplinit cerințele legii cu privire la prezentarea probelor, ce ar servi temei pentru o nouă interpretare a probelor de către instanța de apel, or apelul declarat conține descrierea probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești, cu interpretarea acestor probe în

formă tendențioasă, ca de altfel și recursul declarat fiind unul identic și formal.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de apel, deoarece corespunde circumstanțelor de fapt ale cauzei, temeiurile invocate de recurent și anume art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu persistă în cauză, iar hotărîrea atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Constantin Miron, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui Talpă Ion, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 18 mai 2016.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun